

AMOR I POÈMA

Cantem la calor i l'istiu aclaparant, i en ell la magnífica revelació.

Cantem els escots precisos i els descobridors del tirant mitg caigut.

Cantem les «pecas» en el preludi harmoniós d'una esquena incògnita, i la vacuna en lo alt del braç nu sota la mànega curtíssima.

Cantem els vestits flotants, i les robes vaporoses...

Les mitjes transparents...

Oh! la cançó pagana als presents del temps actual, en el sol d'infern o en la frescor dels vespres.

Escots i braços...

Quantes vegades hem pensat que si a la Venus de Milo volguessin completar-la amb uns braços dignes del seu conjunt, a Figueres podria escollir-s'hi abastament i a discreció.

Quantes vegades contemplant els escots, hem sentit tota la frisança d'un amor novell...

Istiu, magnificència, força, revelació, tot es sinònim.

///

Pero Deu meu! i quina manera d'acaparar els bancs de la Rambla aquestes parelles amorosides!

Nosaltres recordem que en els temps, ai! llunyans, de les nostres joventuts, els festejans voltaven pels carrers fins a les vuit i sols a darrera hora es deixaven caure pel passeig.

Ara no. ¡Com cambien els temps!

I lo bo es que quan un hom vol sentar-se no pot trobar ni un lloc. No perquè no n'hi hagi, sino perquè un banc, amb una sola parella que tingui, es com si estés tot ocupat.

¡Qualsevol hi va a destorbar l'idil·li, i a sentir les mil melositats i dolçors que es diuen mirant-se al blanc dels ulls!

Tindriem por d'agafar cucs amb tanta dolçaina.

O sinó que ho diguin les parelles C.m.t R.d., C.p.ll.r.s-C.st., Maria-P.ch, M.r.v.tll.s-S.n.r, etc. etc. i tantes altres que sota els plátans exhaurants, respiren perfum d'amor i de quitrà.

*Mai farà discursos bons
qui s'atipa de cigrons.*

MOSSEN BALDIRI REXACH.

Hem rebut la carta següent:

Som moltes les que ens interessa en Miquel, aquell noi del carrer Nou, el·legant, de caminar temorós que cada dia entre dues i tres passa pel carrer d'en Prat de la Riba, segons sembla per anar a aprendre el francès. Aixís ens agrada, que estudiï, més, també desitjariem contar-lo entre nosaltres en les ballades de carrers. Hem sabut que, per la seva part el noi ja hi vindria, però sembla que els seus «protectors», quan ell demana venir amb nosaltres, li claven una estrada d'arrindres que el deixen «garrativat». Sembla es

que no vulguin recordar-se de quan ells mateixos, en la seva joventut, van venir a Figueres a treballar i a viure a les preses d'il·lusió...

Us esperarem, eh?

Aneu'hi Miquel.—Nota de la R. Leon del 20 de Juny

Monserrat F.rc.d., Monserrat la bella, encantament i admiració nostra,

Deixeu-vos dir que teniu un capell d'or a nosaltres s'ens figura blau cel, un cabell d'or d'espiga madura, d'espiga ondulant, blanca i enternidora...

Junt amb la Gloria, feu la parella d'un poema imaginari amb caires de balada i un regust d'elegia. Ambdues rosses, ambdues blanques, us contemplem ben sovint admirats i encantats i l'encís que reflexeu. Sou germanes en l'estètica.

I si algun dia, quan passejem cap al mar, no hem pogut veure encare la vostra figura, tornem-nos en a casa tenim la sensació de que finim la jornada d'una fada incompleta.

*Una cosa es l'Arquitectura
I l'altra l'Agricultura*

Fa alguns dies que la Pilar Novet ballava sardana al Cassino, relliscà i aturà les fustes molles.

Nosaltres, que en aquell moment estíem veu contemplant, tinguérem un gran sust. En Lluís Tàfner sobretot, s'emocionà tant, que tinguérem de retornar-lo amb una mica de Santetikon.

Però el nostre espant s'esvaí ràpidament al veure que la xamosa moreneta tornava a repartir tejar com si rés.

///

Hi ha una noia rossa, d'un dels tallers menats de Figueres, que té, al nostre entendre, una lleugera semblança de traços d'expressió amb la gran Mistinguet.

El seu tipet, és prim i lleuger com el de la seva amiga bruna que sempre va amb ella.

Però escolti, T.n., veus indiscretes «susurrant» que hi ha un viatjant que es decanta vers vost i que aviat pendrà bitllet-abono per a venir cada diumenge.

Serà veritat?

En el pròxim episodi lo sabrem.

*Salud, diners i bon sol
ho desitja qualsevol
ei! si no és un mussol.*

MUSSOLINI.

Hem de felicitar calorosament (el temps s'ho porta) a les quatre paelles i noves dansaires que